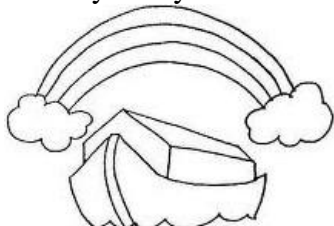

Apoštol Pavol považuje porážku faraóna v Červenom mori za akýsi predobraz krstu. „Chcel by som vám pripomenúť, bratia, že naši praotcovia boli všetci pod oblakovým stĺpom, všetci prešli morom, všetci boli pokrstení v oblaku a mori spojení s Mojžišom“. 1. Korintským 10,1-2

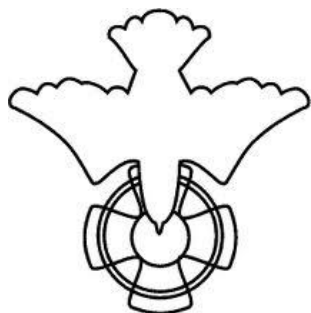
Symbols krstu

Noemova archa

Lastúra

Holubica

podobou mena Mojžišovho nástupcu Jozue a znamená „Hospodin je spása“. Je to, ako keby sme pred sebou mali dvojdejsťvovú drámu: Boh zachraňuje svoj ľud. Najskôr je to Mojžiš, Izrael a Červené more. Potom je to Ježiš, cirkev a krst. Starý zákon vytvára zápletku a Nový zákon prináša rozuzlenie. Prvé konanie je predzvesťou toho druhého. Boh vyslobodzuje svoj ľud skrze vodu.

Všimnite si istej ironie: rovnaká voda, ktorá zničila faraóna a jeho armádu, znamenala zároveň záchranu Izraela. Zatiaľ, čo Izrael prešiel vodou bez problémov, faraón a jeho vojaci boli úplne zmetení z povrchu zeme a víťazstvo pripadlo Bohu.

Apoštol Pavel upozorňuje, že to nebolo len vojenské víťazstvo. Izraelci boli pri prechode morom zároveň krstom spojení s Mojžišom (1. Korintským 10,2).

Je zaujímavé, že presne rovnakú terminológiu používa k opisu krstu:

pokrstení v Krista (Galatským 3,27). Zdá sa, že medzi životadárnou sviatosťou krstu svätého a „krstom“ Izraela v Červenom mori existuje isté spojenie.

Zamyslite sa nad nasledujúcimi paralelami. Rovnako ako Mojžiš viedol útek Izraelcov pred faraónom, tak tiež Ježiš vyvádza svoj ľud z nadvlády satanovej. Podľa 2. Mojžišovej 2,10 pripomína meno Mojžiš jeho adopciu potom, čo bol zachránený z vody. Ježišovo meno je zase aramejskou

Nezabúdaj ani na to, že Pánovi verní priatelia, martýri a reformátori, osvetení Jeho svetlom a dokazujúci toľkú horlivosť pre Neho, boli už od prvých storočí cirkvi zajedno v otázke krstu detí. Aj to dotvrdzuje jeho oprávnenosť. A ak niekto chce svoj „rozum“ a svoje „svetlo“ postaviť proti ním, je to prinajmenšom detinská svojvôľa.

Ak namietneš, že musíš poslúchať Slovo, či potom Luther a všetci, ktorí obraňujú krst detí, Slovo neposlúchali? Nedokazovali vernosť Pánovi, neprijímali svetlo z Písma, nehorlili v službe za Pánovu vec?

Keď sa obrátení, pokrstení a blažení začali tešiť zo všetkých bohatstiev blaženosti, ktoré dostali, rovnako sa radovali aj slovám Pánovým o deťoch: „Kráľovstvo Božie patrí im“, - veď je to predsa napísané. Je podivné, keď začali rozmýšľať: Ak sú aj naše deti dedičmi kráľovstva, čo bráni, aby aj oni mali účasť na tejto sviatosti, ktorá ich novou zmluvou zahrnie do kráľovstva? Ak už dostali tento dar, tak nech ho dostanú potvrdený zmluvou.

Keď Pán Ježiš povedal, že nikto nemôže vojsť do kráľovstva Božieho, ak nie je narodený z vody a z Ducha, musíme potom aj deťom dať účasť na krste, aby nemuseli zomrieť bez krstu. Tak bývali pokrstení s celou svojou rodinou (Skutky apoštolov, 16, 15).

Cirkev zdôrazňuje nezmazateľný znak krstu svätého, ktorý platí, aj keby pokrstený z cirkvi vystúpil, alebo bol z nej exkomunikovaný. V tejto súvislosti poukazuje napr. na rímskeho cisára Juliána Apostatu (361-363), ktorý vládol krátku dobu a ako odpadlík chcel zo seba zmyť znak krstu svätého. Preto vliezol do jamy, prikrytej prevrtnými doskami. Na týchto doskách bol obetovaný býk, ktorého krv stekala na cisárovu hlavu. Julián bol presvedčený, že krv obetovaného býka zmyje z neho krst a že z jamy vyjde ako pohan. Tento obrad volal sa taurobolium.

Krst sa vykonáva v mene Trojjediného Boha a to: v mene Otca i Syna, i Ducha Svätého. Tento krst sám osebe má všekresťanskú – ekumenickú platnosť. Krst sa teda nekoná len pre niektorú, či do niektorej cirkvi, ale do všeobecnej (ekumenickej-katolíckej) cirkvi. Pri krste sa odrieka Apoštolské krédo, ktoré v 3. článku znie: „Verím v Ducha Svätého, v svätú cirkev všeobecnú, v spoločenstvo svätých...“ Toto spoločenstvo sa viaže na jeden krst, ako o tom hovorí apoštol Pavol v Ef. 4,4-6: „Jedno je telo a jeden duch, ako ste aj boli povolani v jednej nádeji svojho povolania. Jeden Pán, jedna viera, jeden krst, jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých.“ Tieto slová jasne dokumentujú nadkonfesionálny, teda ekumenický význam a podstatu Krstu svätého.